

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy hére 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Fuzió vágyak.

Debreczen, február 14.

Midőn a parlamenti béketárgyalások alatt az ellenzék személyi garanciákat követelt, értesüléseink révén ezt a követelést mindjárt a nemzeti párt hatalmi vágyaira vezettük vissza s ezt a feltevést az ellenzéki sajtó legujabb nyilatkozatai végre kétségtelenül megerősítették. A nemzeti és a függetlenségi párt szócsövei néhány nap óta a 67-es alapon álló pártok fuzióját követelik, s ezt az állítólagos szükséglet azzal indokolják, hogy e párttöredékek és a nagy szabadelvű párt közt nincsenek elvi ellentétek s hogy az egyházpolitikai törvények sem képezhetnek most már akadályt.

Fuziót követelnek. Egyesülést azzal a párttal, melynek nimbuszát a sárba vonszolták s melynek jóhiszeműségét minden adott esetben kétségbe vonták Fuziót azzal a párttal, melynek a legtisztálatlanabb fizelmeket hányták a szemére s melyet korrumpált társaságképen odaállítani nem fáradtak el, melynek husos fazekakat és vicinálákat, rabszolgaságot és talpnyalást vetettek szemére s melyet a nemzet előtt minden lehetséges és lehetetlen eszközzel diszkreditálni iparkodtak. A ki egy így megvádolt párttal fusionálni akar, annak a tisztán etikai okoknál egyéb okainak kell lenniök s nem tévedünk, midőn ez új akció őszerejének az ellenzék hatalmi vá-

gyát állítjuk. A nemzeti párt és a szabadelvűpárt közt nincs elvi különbség, — halljuk fokozott hévvel. Ha így van, mért kellett e párt ellen halálos harcot folytatni s a megsemmisítő háborút a többség ellen nyíltan hirdetni?

És valóban azt hiszi az ellenzék, hogy a szabadelvűpárt ajtót kaput tár neki, hogy kiszolgáltassa magát halálos ellenségnek s harakirit végez önmagán? Akkor csunya tévhitben leledzik az ellenzék, melyből csak szomorú szabadulás létezik számára. Az ellenzék józanabb része be is látja e törekvések meddő voltát és követelését a hatalomban való mérsékelt részesedésre szállítja le, az ugynevezett koalíciós minisztériumra. De bármint nevezzék az eszközöket, melyekkel a nemzeti párt a hatalomra törekszik, a szabadelvűpárt a becsületos meggyőződés egész erejével visszautasítja azokat s minden kísérletet, mely bármely alakban fuzióra törekszik.

A szabadelvűpártnak, ha létjogosultságát meg akarja őrizni és erkölcsi öngyilkosságot nem akar elkövetni, semmi körülmények közt sem szabad a fuziót megengednie s nincs is a szabadelvűpártban ez idő szerint egyetlen képviselő sem, aki az ellenzék e jámbor óhajításai iránt csak látszólag is hajlandósággal lenne. Jegyezzék meg maguknak ezt a fuzió ellenzéki zászlóvivői.

A miniszterelnök Bécsben. Bánffy Dezső báró miniszterelnök hétfőn reggel Bécsbe érkezett s délelőtt hosszasan érkezett Széchenyi Manó gróf miniszterrel. — Azután a miniszterelnök Thun gróf osztrák miniszterelnökhöz ment, hogy vele a folyó ügyekről tanácskozzék. — Ő Eelsége délben tízenkét óraker fogadta Bánffy báró miniszterelnököt.

A magyar általános polgári törvénykönyv szerkesztőbizottsága f. hó 10 én Lányi Bertalan min. tanácsos elnöklésével tartott ülésén a családi jognak a rokonságra és sógorságra vonatkozó alapelveit tárgyalta és dr. Sipőcz László előadó előterjesztése nyomán a következőkben állapodott meg: A házasság tartama alatt született gyermek törvényesnek védelmezendő akkor is, ha a házasság megkötése előtt fogantott; a férj ellenmondása esetén azonban a férjjel szemben kell bizonyítani, hogy az ily gyermek tőle származik. — Ezzel kapcsolatban megfontolandó; nem kellene e kivételképen kimondani, hogy ha a férj tudta, hogy a nő, akit elvett terherben van csak tévedés esetén kifogásolhassa a gyermek törvényességét. A bizottságnak továbbá nincs kifogása az ellen hogy a méhmagzat fejlődésének ideje a feunálló gyakorlatnak megfelelőleg szabályoztassék, — ebben a kérdésben azonban annak idején orvosszakértők meghallgatását tartja kívánatosnak. A törvényes születés vélelmét a férj életében csak ő személyesen, halála után pedig csak örökösök tá-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Egy regényíró emlékirataiból.

— Id. Dumas S. életéből. —

Azon az éjszakán, melyen atyám meghalt, — elvitt Marianne unoka nővérem magához, ki a Soissons utcán lakott kedves atyjával.

Lehet, hogy nem akarták boldog gyermek éveimet, azzal megzavarni, hogy koporsót lássak.

Már délután öt óraker eljött unoka nővérem anyja hozzánk, mert bizony szegény anyámnak szüksége is volt valakire azon a szomorú éjszakán.

Én imádtam atyámat. Lehet, hogy abban a korban az érzés a mit most szeretetnek nevezek nem volt egyéb, mint büszkeség nálam.

Igen, büszke voltam atyám aranyzsinóros ruhájára, tábornoki kardjára, — mit még most is csak úgy szerettem, imádom, mintha csak rabolta volna el tőlem a halál.

Atyám is rajongott értem. Azt onnan tudom, hogy betegsége alatt, különösen utolsó napjaiban, daczára a legkisebb lármát sem

tudta megtűrni szobájában, engemet szívesen látott maga körül.

Már nem emlékszem tisztán mindenre. — Mikor bazulról elvittek atyámat megcsókoltam — de a mi azon éjszakán történt a a mit most itt el is beszélek — lehet, hogy nem való és csak fiatal képzeletem szüleménye.

A halálról fogalmam sem volt — s nem tudtam felérzekelni mit jelent az atyámat meghalva látni, — kit még három nappal előttem ugrott fel ruganyosan lovára ülni láttam.

Könnyen távoztam tehát az atyai házból s onnan kilépve nem tudom, hogy kedves atyám kérdezősködött-e utánam vagy nem.

Élte utolsó napja mint egy fátol borul emlékezetemre.

Csak azt tudom a mit most elbeszélek, mert ez a történet élénken vésődik emlékezetembe.

Elvittek mint mondám unokanővéremhez, kinek atyja lakatos volt s Fortiernek hívták.

Itt Mariannére biztak a kedves rokon nővérré.

A műhely a Soissons-utcára nyílt, mellette volt a nappali és hálónak használt kis szoba.

Volt benne egy nagy mennyezetes ágy, díofa szekrény, egy nagy asztal, négy szék s aztán egy nekem rögtönzött ágy két széken.

A szoba mellett volt a konyha s az udvaron egy nagy gyümölcsös kert, mely soha gyümölcsöt nem termett.

Egész délután mulattattak az inasok a műhelyben, lapdázta csináltak nagy tűzi-játékot — De mind ez engem nem érdekelt.

Ezen a napon olyan levert olyan szomorú voltam, — mintha csak előre sejtettem volna, hogy bennünket nagy veszteség fog érni.

Marianne nyolcz óraker bezárták az ajtókat, lefektetett ágyamba, — szemben az övével.

Mindketten elaludtunk s én olyan édes álomba merültem, a melyet a jó Isten csak a gyermekeknek ad meg úgy, mint a tavasznak a harmateppet.

Éjjel körül mindketten fölriadtunk egy, az ajtón ejtett nagy ütésre.

Éjjeli lámpa égett szobánkban, melynek világánál észrevettem, hogy Marianne megrettenve szó nélkül felül ágyában.

Ki kopoghat az ajtón, mikor mind a kettő be van zárva? . . .

madhatják bizonyos megtámadási határidőn belül.

Németország és Amerika. A „Times” a német birodalomgyűlés szombati ülésének tárgyalásában kedvező jelt lát arra nézve, hogy a Spanyolország világhatalmának megdöntésével teremtett új helyzet számára szilárd alapot találnak. A német nép, mondja a „Times” úgy mint mi, gyakorlati szempontból nézi a történeteket. Németország és Amerika újból való közeledését Anglia a legszívesebben fogja üdvözölni, mint az egész világ bekéjének és haladásának újabb biztosítékát. A „Morning Post” azt mondja, hogy az Egyesült-Államoknak most, a mikor új pályára lép a tüzsurás politikájával, a melyet eddig Németországgal szemben követett, fel kell hagyania. A nevezett lap reméli, hogy a washingtoni hatóságok szívesen fogják elfogadni azt a kezdet, a melyet Bülow államtitkár olyan nyíltan nyújtott feléjük.

A Dreyfus ügy. Az antirevizionisták új csel fogáshoz nyultak, melyben a kormány támogatja őket. Az igazságügyminiszter ugyanis értesítette a semmitűszék büntetőtanácsát, hogy a Dreyfus ügy vizsgálataira vonatkozó, vagy kétezer darab akta kinyomtatását magára vállalja. Azt hiszik, hogy most számos fontos, a katonai köröknek kellemetlen aktát nem fognak kinyomtatni, úgy, hogy a semmitűszék egyesült tanácsa azokba be nem pillanthat és így az ügy igaz képét nem fogja nyerni.

A városi muzeum.

— Helyi érdek. —

Debreczen, febr. 14.

Gróf Kreit Béla fővárosi lakos, az 1848—49 diki függetlenségi harcunk emlékeinek — tagadhatatlanul igen szorgalmas — gyűjtője, több mint egy éve, azon ajánlatot tette a városi hatóságoknak, hogy a fővárosban megtekinthető 1848—9 diki ereklye gyűjteményét a városnak ajándékozza s miután az igen

— Én, ki még e sorok írásánál is remegek, a helyett, hogy megijedtem volna kiugrottam ágyamból és az ajtó felé tartottam.

— Hová mégis Sándor? kiáltott rám unokanővérem.

— Jól látod — felelém neki nyugodtan — hogy atyámnak az ajtót nyitom ki, — ő jön nekünk utolsó Isten hozzádot mondani.

Szegény leány kiugrott az ágyából s éppen mikor kezemet a zárba helyeztem fölkapott s az ágyba vissza fektetett.

Ez alatt én folyton hangosan kiáltottam Isten veled atyám! Isten veled atyám!

Végre nagy zokogás között elnyomott az álmom s bizony már késő reggel volt a mikor fölkeltem bennünket.

Atyám éppen abban az órában hunyt el szemeit, — mikor ajtónkat megkopogtatták.

— Anélkül, hogy értettem volna, mindenki csak e szavakkal fogadott.

Szegény gyermek, atyád, ki anyyira szeretett meghalt,

— Az én atyám meghalt? Mit jelent az hogy meghalt?

— Az azt jelenti, — hogy nem látod többé.

sok ezeket ér, tegyen a város egy 20,000 forintos alapítványt, melynek kamatait az ő halála után neje élvezze s ennek halála után a tőke jótékony célra fordítassék.

A városi hatóság kezdett is gondolkodni a dolog felől, de elhatározó lépésre sokáig nem szánta magát.

Végre is az ajándékozó gróf megsürgette a dolgot, annyival is inkább mert neje idő közben elhalt s most a maga részére kívánt évi járadékot.

A hatóság mint nemzeti történelmünk legnagyobb szerű időszakának igaz csodálóját, fontolóra vette az új ajánlatot, mert szerette volna e kor emlékeit, mint drága ereklyéket birtokába venni és megőrizni. Hogy azonban birtokába legyen a vétellel, felküldött egy bizottságot, hogy megvizsgálja az ereklyéket, szakértőkkel becsülje meg s tegyen eljárásáról — kimerítő jelentést.

A szemle, — melyen lovag Dobieczy Sándor államvasuti üzletvezető, Komlóssy Arthur főjegyző, Roncsik Lajos kulturatanácsnok voltak jelen, — megtörtént. A jelentést beadták a polgármesterhez, melyet egy bizottság tárgyalás alá vett s azon határozat emelkedett szavazat többséggel érvényre, hogy a gr. Kreit Béla ajándékát nem kívánja igénybe venni.

E határozat nem lepett meg senkit, mert hiszen tudni való volt, hogy az elajándékozandó gyűjtemény nem ér annyit általában véve, mint a mennyi ellenszolgáltatott az ajándékozó gróf kérése.

Tény, hogy a gyűjteményben sok a becses ereklye, de ezeknek értéke nem oly magas, mint a milyenre téve van. Aztán van sok nagyon sok oly tárgy, a melyek nem is ritkaságok, nem is ereklyék, csak emlékek, s így a bizottság csak a valóban ritka és igazán ereklye számba menő tárgyakat kívánta muzeális értékben átvenni.

Nagyon megnehezíti az ajándék elfogadását az a körülmény, hogy a gyűjtemény, melynek jelentékeny része Kassán van s melyet ennél fogva a bizottság nem is látott — legalább is tizenegy óriási termet foglalna el, már pedig ilyen helyiség nem áll

— Hogyan? Én nem látom többé atyámat?

— Nem.

— És miért nem?

— Mert a jó Isten elvette.

— Örökre?

— Igen örökre.

— És te azt mondd hogy soha többé nem látom?

— Nem, soha, soha.

— Aztán hol lakik az a jó Isten?

— Az égben.

Pár perczig gondolkoztam s a mint egy három és fél éves gyermek felfogni képes volt éreztem, hogy a mai napon egy nagy fordulat állt be életemben.

Fölhasználva egy kedvező pillanatot a midőn senki sem ügyelt rám, kiosontam bátyám házából s egyenesen anyáméhoz futottam.

Itt minden ajtót nyitva találtam, mindenki szeme ki volt sirva, látszott, hogy halott van a házban.

Beléptem, a nélkül, hogy valaki észrevett volna.

Egyenesen atyám fegyvertárának tartottam s leakasztva egy fegyvert, mit atyám még életében nekem ígért, ha nagy leszek —

ez idő szerint a város rendelkezésére. Aztán mennyi tisztviselő kellene ezen gyűjtemény rendezéséhez? kiállításához és kezeléséhez? Azt bizony jó előre megközelítőleg megsemm mondhatja senki. Az meg nem lehet czél, hogy a gyűjtemény ládáiban csomagolva heverjen a jó ég tudja mennyi ideig.

Tehát nem a kegyelet hiánya hozatta a bíráló bizottságot a fenti határozat, hanem a körülményeknek teljesen nagy méltányolást érdemlő mérlegelése.

De az is bizonyos, hogy ez nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy egy városi múzeum mielőbb létesítése czéljából a kezdeményező lépések megtéssenek, a mikor is kellő helyiségről gondoskodva, meg lehet tenni az intézkedéseket a gr. Kreit becsesebb ereklyéinek megszerzésére is.

Nagy jelentősége van egy rohamosan fejlődő város közművelődési életében a városi múzeumnak, sőt kimondjuk, hogy oly intézmény ez, melyet létesíteni hazafias kötelesség, mert multunk szent emlékei iránt tartozunk a köteles kegyelettel viseltetni és a jövő nemzedékét ez fogja emlékeztetni a dicső és feledhetetlen múltra, a melyből hazafiasságos honszerelmet és lelkesedést fog meríteni az utód.

Azt mondta főiskolánk egy régi tudós tanára (Lugossy József,) hogy „ki multjához érzéketlen, — szebb jövőre érdemtelon.”

Városunk hatósága nem érzéketlen multunk iránt, de kötelessége ily nevezetes ügyben megfontolva járni el s midőn látszik, hogy a vidéki városokban mindenütt csak a kezdeményezés jellegével találkozunk ezen a téren, mi is elégedjünk meg ennyivel. — ugy azonban, hogy az ügy folyton felszínre legyen és érdekében ha lassan is de egymásután tétessenek meg a kezdeményező alapvető legjobb munkálatok s ily eljárás mellett romó hatjuk; hogy Debreczent nem fogja a városi muzeum létesítésében sem megelőzni más vidéki város.

S.

vállamra akasztottam s a lépcsőn fölmentem. Az első emeleten találkoztam anyámmal.

Éppen a halottas szobából jött ki... szemem könnyesek valának.

— Hova megy azzal a fegyverrel fiam? kérdé megütöközve, mert azt hitte, hogy bátyámnál vagyok.

— Az égbe megyek! felelém.

— Hogyan? te az égbe?

— Igen, igen, csak engedj gyorsan!

— És mit csinálsz az égben gyermekem?

— A jó Istent akarom megölni, mert ő megölte az atyámat...

Atyám karjaiba ölelt s zokogva mondá:

— Ne beszélj ilyen dolgokat fiam, ugyis elég „szerecsélnek vagyunk.”

Atyám halála után nem maradt egyebünk kis birtokánál, mely négyezer frankot jövedelmezett, ez csak arra volt elég, hogy belőle szerényen megélhessünk.

Későbbi időben megtudtam a valót, — hogy szegény atyám is politikai áldozat lett.

A rémuralom után börtönbe vetették, mely egészségét aláásta.

Irodalom.

A Petőfi-társaság ülése.

Budapest, febr. 13.

A Petőfi-társaság vasárnap délelőtt tíz órakor felolvasó-ülést tartott az Akadémia kis termében a szokott nagyszámu hölgy-közönség jelenlétében.

A felolvasások sorát Bodnár Zsigmond kezdte meg, a ki a jó, szép és igaz fogalmáról értekezett és azt mondotta, hogy a szép, jó és igaz fogalma folytonosan módosul. E módosulás titka az, hogy az ember érzés- és gondolkodásmódja folyton változik, folyton megújul.

A felolvasó ülés legjobban sikerült része Makai Emilnek, a kiváló fiatal költőnek szavalata volt, a ki Az első bábér című gyűjtő költeményével ragadta tapsra és éljenzésre a jelen volt hölgyeket. Makai költeményének tartalma az, hogy az első sikert a költő nehezen tudja felejtetni, mert a bábérlevelek folyton emlékeztetik őt rá. A levelek folyton előtte vannak, még évek múlva is s éjjel fele, mint lánczra vert titánok zörögni kezdenek s mondják: itt vagyunk! A költő erre kérdezi:

— Halottaim, az égbe, mit kívántok?

— Nyugalmat, — válaszolják a levelek, pihenőt nem hagyunk! . . .

»Temes el bármi mélyre, nincs halálunk. Fáradt fejed szavunkra felriad. Kisértetekként éjjet hazajárunk, S nem alhatol — az álmaid miatt.«

Az utolsó vers így hangzik:

A koszorudat, oh de nem az ujat.
Hanem az elsőt, a mely tépve rég:
Ravatalodra láthatatlan ujjak
Sietve fűzik egykor össze még.
S mely szírodig úgy meggyötört, az ottan
Elűzi az enyészet árnyait —
S te szöheted alatta már nyugodtan
A halhatatlanság szép álmait.

Zajos tetszésvihar tört ki a költemény elszavalása után a nők padsorain, melynek csillapultával a karzaton hangzott fel éljenzés.

Erődi Béla dr. arról a kis provencai városkáról emlékezett meg, a melyet nemrég utazásai közben érintett s a melyben Petrarc a 20 esztendeig élt egy Cassabole Fülöp nevű francia főúr házában. A városkát Vauchise-nek nevezik. Irta Petrarc Canromere című könyvét. Meglátható a költő háza és kertje egész épségben.

Kisfaludy Sándor is itt élt sokáig s itt írta Lujzájának legszebb szonettjeit.

Erődi után Luby Sándornak gyönyörű költeményét, a Fregatta madarat szavaltta el Ábrányi Emil

Utolsóinak maradt Gyarmathy Zsigáné-
nak Egy kis játék című elbeszélése, a melyet Prém József olvasott fel.

A felolvasásokat erre Bartók elnök be-
rekesztette s elnöki bejelentések következtek.

Különlélek.

+ Az e. élyes Caprivi. Caprivi grófról, a napokban elhunyt német kanczellárról érdekes epizódott beszél el egyik hajdani tisztje. 1874-ben Caprivi gróf a 78. sz. gyalogezred parancsnoka volt s a fentemlített tiszt alatta szolgált.

A hannoveri hadgyakorlatokon, ép az út közet leghevesebb pillanatában, egy magas-rangu hadbíró vágat az ezred felé s már mesz szírtől kiabál az említett tisztre:

— Micsoda disznóság ez itt? Ki a parancsnok?

— Caprivi gróf! — válaszolt a tiszt.

— Hol van az az uriember? — ordított tovább durván a hadbíró.

A tiszt megfordult s csak ekkor veszi

észre, hogy Caprivi ezredes ép mögötte tart lován, s így a hadbíró minden szavát hallotta.

— Én vagyok Caprivi ezredes! — szólt nyugodtan s e mellett oly tekintetet lövellt a hadbíróra, hogy az egyszerre a legudvariasabb hangon szóalt meg:

— Károly herczeg ő Fensége kérdezteti, hogy micsoda zavar van itt?

Caprivi körüljárta tekintetét a esata mezőn s azután ezzel a kérdéssel fordult a hadbíróhoz?

— Kérem, lát ön valami rendtelenséget?

— Ó Fensége . . . kezdett a hadbíró megint mondókájába; de Caprivi erélyesen félbeszakította:

— Kérem, lát ön itt valami zavart, rendtelenséget? Igen vagy nem?

— Nem, nem . . . látok, hanem . . . ő Fensége . . .

Jelentse kérem ő Fenségének, hogy sem én, sem ön semminemű rendtelenséget nem tudunk felfedezni.

Azzal katonásan köszöntött s megfordítva lovát, a csapathoz nyargalt: a hadbíró pedig szó nélkül elgaloppirozott

+ A legujabb hivatal. Egy fiatal ember már többször folyamodott egyik miniszteriumba állásért, de mindig eredménytelenül. Végre elhatározta, hogy személyesen kopogtat be a miniszterhez.

Kihallgatásra jelentkezik és bebocsátják, a hol előadja kérelmét.

A miniszter a nála szokásos jó a karratu mosolyal hallgatja meg, azután így felel:

— Kedves barátom, nagyon sajnálom, de állás nincs üresedésben, aztán meg annyi folyamodvány van benyújtva, hogy még nem is volt időm osztályozni . . .

— Bocsanat, kegyelmes uram, de van egy eszmém . . .

— Nos?

— Méltóztatnék kinevezni folyamodvány osztályozás hivatalnoknak.

A miniszter ajkán jéggé fagyott a szokásos barátságos mosoly és zavarodottan simogatta fűrtjeit.

Az élelmes fiatal ember megkapta a kinevezést.

A ka riér netovábbja. Körülbelül husz év előtt egy rablóbanda garázdálkodott Páris környékén, melynek tagjai az emberéletet sem kímélték. Egymásután tűntek el a kirándulók és úgy találták őket holtan, kirabolva valami bokorban. A bandát montreuili bandának hívták és két tizennyolcz éves suhanez; Abadie és Gille állt az élén.

A végtárgyalás során páratlan ezimismus tanúsítottak sőt önkényesen vallották be, — hogy egy özvegy asszonyt csak azért öltek meg, hogy 20 frankját elrabolhassák.

Abadiet és Gille-t halálra ítélték, de a köztársasági elnök büntetésüket életfogytiglani fegyházra változtatta.

A fegyházban azonban oly megbánást tanúsítottak és oly szép példásan viselték magukat, — hogy néhány év múlva, — egy nemzeti ünnep alkalmából, mind a kettő kegyelmet nyert.

Gille, kiszabadulván a fogságból, Amerikába vitorlázott, a hol szorgalmas életet folytatott, mindig büszkén emlegette, — hogy ő

már gyilkosság miatt halálra volt ítéltve.

Ez a dicső mult annyira elkápráztatott egy bizarért jongó amerika hölgyet, hogy föl ajánlotta kezét és szívét Gillenek, Gille nem habozott és a mult héten már meg is tartották az esküvőt.

Igy lett a halálraítéltből milliomos. — Az özvegy asszony 20 frankja elég jól kama tozott!

Egyről-másról.

I

Impressziók.

Egy kedves, szellemes ember volt pár napig vendégünk, ki még nem rég a debreczeni sajtónak volt egyik legkitünőbb munkása.

Kíváncsiak voltunk tudni, vajjon fedezett-e fel valami változást, mióta Debreczenből elment?

Világ-város ugyan nem lettünk, a kis vonattal még mindig speciáliskodunk, »magyar Beyreuth« névre se nagyon vágyunk, — de hátha mégis történt valami, amit csak mi nem fedeztünk fel.

A mi kitünő kollégánk bekalandozta az egész várost s egyebet nem tudott felfedezni minthogy a színlapok most sokkal gyengébben vannak felragasztva, mint egykor.

Elvittük a színházba. Saját állítása szerint tíz év óta ugyanez a színház látogató közönség van.

A »babá«-ról azt mondta, hogy látta már, csakhogy elosztva öt-hat operetben.

A szereplőkről sem tudott újat mondani, legfeljebb Fenyérről, kiről nem tudta, hogy Hilárius-e vagy Kaján Tóbiás.

Már feladtunk minden reményt, mikor a mi kollégánk kérdezősködni kezdett a színészek és újságírók közti »hagyományos jó viszony«-ról.

Mit, mit nem mondhattunk neki, hálásan kulesolta össze kezeit s felszajtott:

— Na csakhogy Debreczenben is törté-
nik valami változás!

Nehogy az olvasók mást gondoljanak, megmagyarázom kitünő vendégünk hálás sóhaját.

Nem úgy értette ő, hogy akkor nem volt veszekedés; mert a cigánynépség akkor is cigánynépség volt.

Veszekedtek, verekedtek bizony akkor is, de nem úgy mint most.

Mi volt hát a felfedezett változás?

Nemcsak változás, hanem változások:

1. Két ember, kik pisztoly párbajt vivnak s még sem lövik agyon a fiakkeres lovakat. Sőt már Debreczenben az is változást jelent, hogy éltek a lövés jogával!

2. Egy kritikus és színész párbaja, mely kölcsönös sérüléssel végződött s kölcsönös angol flastrommal ragasztódott.

3. Egy szindarab, melyet megírtak, elfogadtak, előadtak, betiltottak, visszavittek, — hajbakaptak miatta.

. . . Ennyi esemény csak egy században egyszer történik Debreczenben! . . .

II.

A Gyurkovics lányok.

Tegnap volt a színpad igazán iskola. Tanult és boldog volt minden mama, hitt és remélt kisebb-nagyobb leány.

Mikor egy szakasz vége újra házasság lett, szinte hallatszott az érdekeltek örömteljes »áhc«-ja.

Egyik első emeleti páholyban egy kis leány ült. Nem nagyon kicsi, de nagyon édes.

A kicsike arról nevezetes, hogy csinos ő is, a hozomány is.

A tegnapi darabról nagyon megvetően nyilatkozott.

— Hát így kell férjet szerezni a lányok? . . .

— Dehogyan így, dehogyan így! mormogta bánatosan 4-5 közelben lévő gavallér, kik örömet megcsipetnének férjnek magukat . . .
Erdneyda.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. február 14.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— február 14. —

— Száraz. — Hőüljedés. —

Mulatságok.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-körjelmez-estélye a »Bika« disztermében.

Február 14. Álarczos és jelmezes tánc estélye a »Korona« disztermében.

Február 18. A debreczeni könyvnyomdások szedés-versenyével egybekötött táncvigalma a »Margit-fürdő« disztermében.

Márczius 4. A debreczeni kereskedő ifjak táncestélye a »Bika« disztermében.

Kitiltás.

Ugy bánnak el vele, mint egy szegény vándorló legénygyermekkel, vagy egy — socialista izgatóval.

Kitiltják!

Igen, kedden a herczeg kezébe kapja a kitiltási rendeletet és éjjel 12 órakor el kell hagynia — oh, nem csak Debreczent, de az egész — sárteket.

Kitiltják a jövő év január 7-éig.

Nagy gyakorlata van ő herczegségének ezen a téren és azért nem is várja be, a míg — kizsuppolják; hanem a határidőben, éjjeli órában, kakas kukorékolás előtt — kánforrá változik! . . .

A csörgő sipkát, mit hat héten keresztül büszkén viselt, gunyos mosoly mellett hajtja a sarokba; — a sok rendjel, szalag, rózsaszál, letapodott szoknyaalj és elhullatott szegfűkön vigan röppen át — a menekülésre.

A röpke játékok, és tündér tréfák hivatalos ideje lejáratban van. — Haldoklik a szegény Karnevál, a feltámadás el nem vitatható tudata mellett.

Ugy látszik azonban, hogy Karnevál ő fensége már unja a földi dicsőséget!

Nagyon sok lett a — versenytársa.

Nem a Karnevál kiváltsága már — boldogdálni az embert, versenyre kél e hálás szerepben vele minden — betűismerő.

Pedig, beh szép a te költészeted — oh Karnevál! . . .

A te uralkodásod bűvös ideje alatt »telt pohár, leány és nótajárja«, a szentháromsága a megvénülni nem akaró világnak. . . .

Pedig eljön a szürke idő, amikor a telt pohár nehéz, amikor unottá lesz a leány és — fanyar a nóta.

Amikor szürkül az embernek nem csak a feje, de a szíve is.

Hódolnak neked fenséges herczeg mindenfelé, pedig szűk a világ és nagyon sok a — bohóc!

Hódolnak, míg a szükség be nem köszönt, — amikor aztán utilaput köthetsz a — bozskorod, vagy elegánsabban mondva: a szandálad alá.

. . . Sokat hódoltam én is neked, fenséges Karnevál!

Tehetünk e arról, hogy én rám is rám szállt a szürkület kora.

Rendjel, szalag, virág, nekem is álmod volt és ma — »hej famulus! hozz bort, ugy reszketek!« Kiáltok fel, az ember tragédiájabeli képlettel.

Eljár az idő . . .

A rózsafa ágán új rózsabimbó nő . . .

A Karnevál hívei is új rügyet hoznak.

Szürkületünk . . . vénülünk és kik azt hajtottuk a régi »csárdás« alatt, hogy: »soh' se halunk meg«, ma már a podegradával bajoskodunk.

Hja, minden nagyok kicsinyes a — bukása!

Hát szervusz Karnevál bácsi!

Lehet, hogy jövőre ismét halljuk egymás hírét; — lehet, elbucszunk egymástól . . .

Te rád szüksége van a világnak, amely az örökifjúságot majmolja . . .

Nekünk — a milliónknak, sutba kell vágni a csörgő sipkát — és míg Te minden évben fölveszed, nekünk elég megszabadulni tőle — egyszer! . . .

Ez az emberiség — tragédiája!

— **Debreczen jégszükséglete.** A debreczeni szállodások vendéglősk és több érdekeltek egyén tegnap délután az Angol-királynő vendéglőben ülést tartottak, melyen a jelen év jégszükségletéről tárgyaltak. Mindez ideig üresen állanak a debreczen jégpinczék, úgy hogy mindenféle komoly aggodalmat okoz a jég hiány.

A gyűlés pozitív eredményre nem jutott. Ha-uer Bertalant bízzák meg az intézkedések megtételével. Kívánatos dolog volna, ha a most fennálló műjéggyármellé még egy másik esetleg részvényekre alapuló gyár állítanék fel, akkor talán a jégszükséglet által okozott bizonytalanságoknak vége lenne.

— **Ujságírók estélye.** Kétségtelen dolog már, hogy a mulatságok szezonának leghatalmasabb estélye az lesz, melyen az ujságírók páratlanul fényes hangversenye és bálja fog lezajlani. A hangverseny programja beszélni minden frázis helyett.

1. Sajtószabadság. (Tabló.)

2. Prológ.

3. Egyfelvonásos vigjáték.

4. Szerecsen kvartett. (A »She«-ből.)

5. »Kék asszony«. (Finálé.)

6. »Három testőr« (II. felvonás.)

7. Zongora-szám.

8. Részlet a »Gésák«-ból.

9. Tánc-gavott.

10. Az összes dalárdák Rákóczi indulója.

A hangverseny összes pontjait műkedvelők adják elő s közreműködésüket a legszébb leányok megígérték.

A műsorban némi változás fog történni abban az esetben, ha Kúry Klárát sikerülni fog a hangversenyre megnyerni.

A mulatságról a szerepek kiosztása után részletesebben írunk.

— **A kollégiumból.** Az akadémia mindkét tanszakára holnapról fogva megkezdődnek az előadások. A lezckekönyveket is már aláírták úgy hogy akadály nélkül kezdheti meg mindkét facultás tanárkara az előadásokat. Dr. Helle Károlyt, ki e hó elején félévi időtartamra külföldi tanulmányuttra indult — dr. B a r t h a Béla jogkari dékán fogja helyettesíteni. Itt említjük fel, hogy az akadémiai igazgató Csiky Lajos Kecskemérről hazaérkezett.

— **Költözés a városházán.** Annyira ki van forgatva a jó öreg városháza magából, hogy alig lehet rá ismerni. — A nyomda pompás souterren helyiséget kapott. Az igató hivatal az emeletről leköltözött s így vándorol egyik hivatal a másik után. Pár hét múlva rendben lesz minden — s folyik a munka az akkor már rendes helyiségekben tovább.

— **Bálint nájja.** Tegnap éjjel a Péterfián végig hangzó hangos muzsikaszó jelenté, — hogy L. Nagy Bálint nevenapját ülte. A népszerű ünnepe, ki nemcsak a politikai életben szerepel, de a jótékony és művészetpártolás terén is agilis részt vesz — megnyitotta vendégszerető házáat, hol ősmagyar sziveséggel fogadtatott az üdvözlők nagy serege, kik között városunk legkitünőbbjeit s a hölgyvilág legbájosabbjait láttuk. A dusan terített asztalnál ott láttuk gróf Dégenfeld József főispánt, Roncsik Lajos városi tanácsost, Aczél Géza főmérnököt, K. Tóth Mihály dr. rendőrkapitányt, Török Gábor erdőmestert, Dicsőffy József ref. lelkészt, Nagy Lajos dr. ügyvédet Komjáthy János stb. Vacsora után hajnalig tartó tánc volt.

— **Régi honvédek gyűlése.** A „debreczeni 1848-49 iki honvéd egyesület“ tagjai meghívatnak folyó Február 19 én (vasárnap) délután 3 órakor a „Korona“ vendéglő termében tartandó rendkívüli közgyűlésre benyújtott indítványok feletti határozat hozatal végett. Az elnökség.

— **Rabló-história.** Tegnap este úgy 11 óra felé — akármilyen rémesen is hangzik 4 álarczos alak állott meg Mostis Sándor vasuti hivatalnok lakása előtt, kik közül egy levéve álarczát bement a házba s Mostist azzal hívta ki, hogy künn egy jó barátja, pesti jogász várja. Mostis nem akart kimeenni. Míg az álarczosok tanakodtak, egy cselédeleány rendőrrért futott, mire a rémes éjjeli lovakok szétrebbentek.

— **Az új sertés hus piac.** A sertés-hus piacot áthelyezték a Hatvan-utca végére. A vásárok kedden és szombaton fognak tartani.

— **Tolvaj csavargónő.** L ó k o d i Julianna csavargónő behatolt dr. B a l á z s Bertalan Battyányi-utczai lakására s az előszobából több darab fehérneműt és egyéb apróságokat akart elemelni. A házbeli megcsipték s akkor derült ki, hogy rendszeres tolvaj a háznak, ki még az előszoba kulcsát is ellopta, hogy könnyebben férközhessen be. A ravasz tolvajt becsukták.

— **Vidám helyreigazítás.** Arra a hirre vonatkozólag, hogy Debreczeni Lajos elemi iskolába járó gyermekét Kankol János veszett kutyája megharapta, a következő kedélyes helyreigazítást vittük: Tekintetes Szerkesztő Úr! F. hó 10 iki 37-ik számú b. lapjában „veszedelmes harapás“ czim alatt megjelent hirre vonatkozólag b. tudomására hozom, hogy a kis kutyám állandó jó egészségnak örvend s ha tényleg ez harapta volna meg a kis Debreczeni Lajoskát, nines oka komoly bajtól félni. Különbön kívánatos lenne ha a szülők által-

akadémia mindkét megkezdődnek az t is már aláírták dheti meg mind- előadásokat. Dr. élési időtartamra — dr. Barth a helyettesíteni. Itt iai igazgató Csiky zett.

n. Annyira ki van magából, hogy nyomda pompás Az igatató hivatal vándorol egyik st mulva rendben munka az akkor vább.

éjjel a Péterfián kaszó jelenté, — pját ülte. A nép- a politikai életben és művészetpártos — megnyitotta magyar szíveség- nagy serege, kik jeit s a hölgyvi- A dusan terített genfeld József fő- tanácsost, Aczél Mihály dr. rendőr- mestert, Dicsőfly ajos dr. ügyvédet ra után hajnalig

se. A „debreczeni tagjai meghivat- sárnap) délután 3 elő termében tar- benyújtott indit- atal végett. Az el

nap este egy 11 mesen is hangzik meg Mostis akása előtt, kik oment a házba s gy künn egy jó Mostis nem akart tanakodtak, egy tt, mire a rémes k.

cz. A sertés-hus n-uteza végére. A aton fognak tar-

L ó k o d i Ju- t dr. B a l á z s akására s az elő- müt és egyéb ap A házbéliek meg- hogy rendszeres tol- lőszoba kulcsát is érközhessek be. A

s. Arra a hirre vo- ni Lajos elemi is- kol János veszett övetkező kedélyes rintetes Szerkesztő mu b. lapjában „ve- latt megjelent hirre a hozom, hogy a észségnek örvend s na meg a kis Deb- komoly bajtól félni, na a szülők általa-

ban jobban öríznék iskolába járó gyermekoi- ket, mert sok van közöttük kik képesek a kapun is behatolni az udvarra, hogy a kutyát félbőszítsék s így megtörténhetik, hogy a kutya szájkosarától szabadulva az ártatlanon áll bosszút. Kérem tehát a Tekintetes Szer- kesztő urat, hogy a sok oldalról jövő kérde- zősködések kikerülése végett is azon hirt, hogy a kutyám veszett volt, megczáfolni szí- veskedjék, mert az állat orvos is teljesen egészségesnek találta az ebet. Teljes tiszte- lettel ifj. Haukol János.

— **Vörös verekedés.** Szabó István és Bozsonyák Sándor beültek egy nyugati sori korezmába s ott olyan alaposan látták magukat, hogy alig tudtak kivánszorogni. Az utczán azonban erőhöz jutottak s legénykedni kezdtek. — Találkoztak egy Kiss Sándor nevű ismerősökkel s annak szó nélkül neki estek és véresre verték. A rendőrök bekisérték a két garázda részeg embert.

— **Tolvaj veréglős** V i d d e r Sámuel- nek a Késés utczán egy kis korezmája van, de amellett még szállás adással is foglalkozik. Egy kis szobába bezsufol 6—7 embert s azok igen kellemesen alhatnak, ha tudnak. Tegnap este Steiner Hermann vidéki korezmáros is Vidderhez szállott s öön vagy hatan aludtak a Vidder szálloda egyetlen szobájában. Csak úgy felöltözve. Éjjel felé Stein- berger arra ebredt, hogy a zsebében lévő, 46 frt értékű arany pénz veszélyben forog s va- laki azt elakarja lopni. Megragadta a tolvaj kezét s kiabálni kezdett. Egyik vendég-kollé- gája világot gyújtott s kiderült, hogy a tolvaj nem más mint a barátságos szállást adó ven- déglős: V i d d e r Sámuel, ki ellen az el- járást meg is indították.

— **Táncestély.** A debreczeni kereskedő ifjak az „Arany-Bika“ szálloda dísztermében 1899. évi márczius hó 4-én, zártkörű tánczes- télyt rendeznek. A rendező bizottság vezetői Sesztina Jenő, elnök. Vargha László, jegyző. Geréby Pál, rendező bizottsági elnök. Páholy- jegyek 3 frtjával előjegyezhetőek Szentkirályi Tivadar üzlétében. A páholy-jegyekből be- folyt összeg jótékony célra fordítatik.

— **Póru jár kocsis.** Ma reggel 8 órakor a Hatvan utczai husárosok között nagy ri- billiót idézett elő egy suhancz kocsis vak- merősége. Kocsiját arra hajtván a hol a mé- szárosok gyékényen árulnak hust, s nem tőrdöve semmivel keresztül akart hajtani Deisa a József hentesnek szépen sorba ra- kott áruin. Deisa mikor látta, hogy mit akar a suhancz, megragadta az egyik ló zabláját. A fiu azonban ennek daczára sem tágitott, hanem mindenáron keresztül akart hajtani a gyékényen. Végre Deisa megunt a sok herceze hurezát lekapta az ostort a kocsiról s úgy fejbe vágta vele a fiut, hogy az rö- g-tön összerogyott. — Az ügy a bíróság elé kerül.

— **Ötven éve.** Az 1849 febr. 14-iki „Hon- véd“ a következőket hozta:

Splényi magyar követ Turinban a szárdinai követkamrának a magyar nemzet Európa népéhez szóló nyilatkozmányát egy jegyzék kíséretében benyújtja, mely szer- int ő „meg van győződve arról, hogy a nemes szárdinai nemzet tisztelt képviselői szintugy, mint kormány, ezen okirat histó- riái és jogi adatainak nyomány pártolni fog- ják Magyarország elsajátíthatatlan jogait, s ezen tettükkel oly szövetséget hoznak létre Magyarország és Olaszország közt mely alapja leendő hatalmuk és jövő nagyságuknak“ stb.

A kamara a magyar követnek tudára adatja legmelegebb rokonszenvét s azon óhajta- sát, bár mielőbb szoros szövetség kötné egy- máshoz a két nemzetet.

— **Verekedés.** Birki József és Ambrus Mihály napszámosok tegnap délután a hat- van utczán részeg állapotban belekötöttek egymásba, — szót szó követve ütlegelni kezdték egymást. — Nagy néptömeg vette közre a két harczi atyafit, míg nem az odasietett rendőrök vetettek véget a vias- kodásnak, a rendőrségre kísérvén a két du- hajkodót.

— **Értesítés.** Az Erzsébet királyné ala- pitvány és a Fröbel-egylet gyermekkert céljaira a városi színházban megtartandó műkedvelő előadásra előjegyzett jegyek és pedig a folyó hó 17-ik napjára (péntek) ér- vényesek folyó hó 15-én déli 12 óráig, a fo- lyó hó 18-ik napjára (szombat) érvényes je- gyek pedig e hó 15-ik napjának d. u. 5 órá- jáig Márk Endre coll. ügyési irodájában kiváltandók; a jelzett ideig ki nem váltott jegyek más jelentkezők igényeinek kielégíté- sére fordítatnak. Debreczen, 1899. február 13. A rendező bizottság.

— **Nemes adomány.** P a t a y Istvánné öngyászata Szabó Ferenc nyomorának enyhí- tésére 2 frtot küldött szerkesztőségünkbe — a mit köszönettel nyugtáztunk.

— **Szerelmem a házasságban.** Egy asszony- kát megkérdeztek társaságban, hogy hisz e a szerelemben?

— Mielőtt férjhez mentem, h i t t e m benne.

— És mióta férjnél van?

— Most? Most is hisz- k benne, mint a hogy a jó Istenben is hiszek: m e g t a n u l t a m hinni, hogy van, bár — sohasem láttam.

Színház.

M S O R.

Szerdán, febr. 15-én harmadszor: A Gyurkovics lányok.

Csütörtökön, febr. 16-án: A zsidónő; opera.

Pénteken, febr. 17-én: Jótékony- célú előadás, a Fröbel-gyermekkert és az Erzsébet-szeretetház javára.

Szombaton, febr. 18-án ugyanaz.

Gyurkovics-leányok.

(Életrajp 4 szakaszban. Irta Herczeg Ferenc. A debreczeni színház premiérje 1899. február 14-én)

A híres Gyurkovics leányok diadalma san voltak be a mi színpadunkra is. Nem nehéz megjósolni, hogy nemsokára nálunk is jubilálna, mint holnap a „Magyar Színház- ban; és ezt a sikert határozottan jobban meg érdemli a Herczeg darabja, mint a szezon összes francia víg darabja együttvéve,

Herczeg Ferenc nemesak a leg- szellemesebb, de a legraktikusabb magyar író is. Nem szándéka a hallatlanságnak, — csak a közönségnek dolgozni, komoly problé- mákat bolygatni nem ez-lja, az ördög csinál- jon rossz étvágyat másnak, hiszen sok igaz- ságot lehet, sőt jobb is megmondani — ka- czagva — Es kaczagtatva. — Mert ez a legelső érdeme Herczeg hne k. Egy jól ismert világ éles szemű megfigyel- sét eláruló ötleteivel folytonos derűtségben képes tartani hallgatóságát. Bohózat-alako- kat, lehetetlen helyzeteket annyi valószínű- vonással rajzol meg, hogy azok reánk az élet- látszatával hatnak. És ez az egy tulajdonság- már elég ahhoz, hogy Herczeghet az összes, divatos francia bohózat írók fölé emelje, any- nyival inkább mert neki nincs szüksége a ha- tás olyan eszközeire, melyek nélkül ezek az urak már nem boldogulnak.

Az aztán más kérdés, hogy Gyurkovics- leányok vannak-e? Vannak-e olyan lányok, kit mélyebb érzésre nem képesek; kiknek egyedüli céljuk férjhez menni s az életet- végig valczerozni; kik valóságos felszűzek, magyar kiadásban?

Lehet, hogy vannak, de ezek — szeret- jük hinni — még csak kivételek.

Szeretjük hinni, hogy a magyar dzsentri csak külsőségekben volt modellje Herczegnek- valójában azonban nem ilyen sakélyes, nem ilyen léha.

Vagy ilyen?

Ez alkalommal ez se szomorítson ben- nünket! Így a színpadon nagyon mulatságo- sak

Az életképnek nevezett bohózat külön- ben négy Gyurkovics leány sikeres férjvadá- sztatát meséli el. A házasságok önkéntes in- tézje H o r k a y Feri (T a n a y), a ki fogad a legnagyobb diplomata Gyurko- vics-leánynyal, Miczivel (S z a b ó Irma), hogy a házasságra megérett Gyurkovics kis- asszonyokat rövid időn férjhez segíti. A fo- gadás tárgya annyi esők, a hány lány házás- ság sikerül.

H o r k a y azután esellel, törrel, pisztoly- lyal, karddal férjhez segíti a leányokat, a kik különben elég ravaszak az ő munkáját meg- könnyíteni.

Először Katinkának (T. Halmi Margit) szerzi meg R a d v á n y i ezredest, a ki a leányt gyámja Gida (R u b o s) elől kapi- rintja el.

A következő házasságok lebonyolítá- sánál már az ezredes is segédkezik.

Sárikának, a második leánynak a legra- vasabb módon fogják meg S á n d o r f y képviselőt (Odry Árpád) míg Ellát (Cserényi Adél) Gida kapja meg, kit az ezredes fel- nem ismerve kényszerít a leány elvételére.

A negyedik házasság — szinte tudnivaló — a két diplomata, Miczi és Horkayé, kik a fogadás beváltásánál egymás karjaiba esnek s bobizonyul a régi igazság, hogy a diplo- máciához mégis csak a nők értenek log- jobban.

A vég mind a 4 képnél egyforma, de a képek maguk ötletesség és változatoság ta- kintetében csaknem páratlanok. Az egész da- rabon annyi báj és könnyed poézis ömlik át, hogy megbotránkozni ott se jut eszünkbe, a hol egyes alakok még bohózatban is szörnyü léhasággal beszélnek azokról a dolgokról, me- lyeket elvégre is komolyaknak tartunk.

A Gyurkovics leányok a maga szezon- halhatatlanságával Herczeghet még kedve- sebbé tette a közönség előtt s csak nagyobb népszerűséget szerzett a jól ismert bunyevác- kisasszonyoknak.

Halhatatlanságot nem vár tőlük a szerző, de zajos sikert, zsiros tantiémet bizonyára szerzett s különben is ma már a pénz moz- gatja az egész — s a tantiém az iróvi- lágot!

Az előadás a legjobbak közül való volt. A szereplők csaknem mindnyájan kitettek ma- gukért.

Elő sorban K o m j á t h y t kell meg- emlitenünk. Az ő tehetsége a Radványi féle szerepekben érvényesül legjobban. Itt csak- nem uólérhetetlen. Minden szava, minden mozdulata kifejező és nagy hatást kelte; az utolsó képnél olyan kitűnő volt, hogy a z o m b o r i k a s z i n ó t ó l megér- demelné, hogy dísztagul válasza meg.

Miczi szerepében S z a b ó Irma eksz- czellált. Édesebb, elragadóbb, pajkosabb Mi- czit képze ni sem lehet.

T. H a l m y Margit Katinka szerepét szokott művészetével játszotta meg; K i s s I r é n félelmetesen igaz Gyurkovics mi- ma volt.

T a n a y, Mint Horkay, tegnap ismét elemében volt. Úgyesen, szépen játszott. — Ugyancsak ezt mondhatjuk O d r y r ó l és R u b o s r ó l is.

De hogy C s e r é n y i Adélnak miért kellett játszani igazán nem értjük. Anennyi- ben a darab valószínűleg még sokszor fog színrekerülni, jó volna Ella szerepét másra bízni. Ugy hisszük, a l k a l m a s a b b i s- kodna.

Sziklay és Szacsvey kis szerepeikben a legjobbat nyujtották.

A darabot ma és holnap megismétlik.

„Népiskolánk ügyéről.“

(Folyt. és vége.)

Az ilyen és ezekhez hasonló dolgoknak alapos ismerete, szerény nézetem szerint, már csak azért is szükséges, egyebek között, mert egy olyan rendkívül nagy kiterjedésű és sok oldalú humanisztikus ügy, mint a milyen Debreczennek népoktatási ügye, csak ilyen ismeretek mellett itélhető meg alaposan és elfogultság nélkül is csak egy menthet meg valakit attól, hogy új indítvány gyanánt emeljen ki olyan dolgokat, a melyek már tényleg régen megvannak.

Ezt teszi pedig a cikkely érdemes írója akkor, a mikor kívánni valóinak további során azt mondja, hogy »hát persze mind ez időbe, sok időbe kerülne, az iskolaszék elnöke saját maga nem végezheti el, de hát ott van a többi nagytiszteletű ur s a segéd lelkész urak, no meg az iskolai szék. Fel kell őket kérni az ellenőrzésre... A nagytiszteletű urak alkothatnának maguknak egy-egy iskolai kört; azokba szakértő látogatókat kérnének fel s szereznének tapasztalatokat a tanítás menetéről. Igaz, ezért nem fizetnének mint a vizsgakorvaló elnöklésért.

Oly nagy mérvű tévedés és járatlanság ez, a legszelidebb szót használva, hogy szintén kételkedésre csábítja az embert, ha ismeri-e hát csakugyan a cikkely írója a mi iskolai életünket.

Epen azért tisztelettel kérem, legyen szíves megint megtekinteni a mi szervezeti szabályainkat; aztán csak legközelebb az iskolai szék 310/1898. 845. s ezekkel összefüggő határozatait, amelyeket mind rendelkezésre bocsátok, ha igazán és jó akaratulag érdeklődik s látni fogja, hogy azok nagytiszteletű urak, igenis, mind részvesznek az iskolai élet ellenőrzésében; hogy összes népiskolánk már igen régen, 6 iskolai körre vannak osztva; az iskolakörök látogatásának elnöke egy-egy lelkész, tagjai az iskolai szék valamennyi tagja; legnagyobb részben tanárok, tanítók, a városi előjáróság szakhivatalnokai. Ezek ugyan nem minden hónapban, mint a cikkely írója szeretné, mert erre végképen nincsen semmi szükség s mert ez lehetetlen; hanem három havonként meglátogatják a felügyelőkre bízott iskolákat; tapasztalataikról, kimerítő jelentést tesznek; az iskolai szék azokra nézve intézkedik. Kérem azért: miért bántani, csupa jóakarattal azokat a nagytiszteletű urakat; sőt a mi ennél nagyobb dolog: csak azért a miért a legtöbbször két hétig ott ülnek kötelességszerűleg, mely odaadással az évről-évre vizsgákon, megrágalmazni őket azzal, hogy fizetést vesznek fel a vizsgakorvaló elnöklésért!!!

A szakszerű vezetésről szól ezek után a cikkely írója s ennek érdekében igazgató tanítói állások szervezését szeretné... Oh hát ennek én, a 28 évig volt tanár, aki ifjabb koromban népiskolai osztályokat is tanítottam, bizonyára nem állok utjában s nem áll utjában bizonyára az iskolai szék és presbyterium sem, a melyet a cikkely írója, ha egyszer szakszerű igazgatókat óhajlt, kiérezhető kicsinyléssel nevezvén fennebb »szakértőknek.«

Dehát, mert a cikkely írója egész joggal elmondja, hogy mit szeretne; hát engedje meg, hogy én is kifejezzem úgy rövidesen, szerény egyéni nézetemet.

És ez az: oh hát ha majd az egyház, vagy a város, vagy nem tudom én ki, a sok gazda közül, a most meglevő iskolák és tanárok mellett, úgy hamarosan felépít 6 iskolát és a most szükségből alkalmazott helyettes tanítók rendszeresítése mellett beállít vagy ugyan annyi tanítót, azután kellő gondoskodással felmenti őket a megélhetés gyötrő, az óriási munkaerőt is földre tipró gondjaitól... Oh hát akkor hadd jöjjön az a szakértő igazgató tanító — egy talán akkor is elég lesz — de hát addig már csak hadd

gondolkozzam úgy az én nem szakértő fejemmel, hogy tíz tanító, a ki a megélhetés, a családi gondok lélekölő marczangolása nélkül léphet be órától órára tantermébe, fel ér egy egész sereg fényes igazgató alatt álló, a megélhetéssel küzdő tanító légióval s nem a debreczeni ev. ref. egyháznak, hanem az egész debreczeni kulturának a legelső feladata az, hogy az a több mint 9000 gyermek feljárjon az iskolába s e végből legyen neki első sorban hol leülnie, hogy a szakértő igazgató, szakértelemmel vezesse őket.

»Hic Rhodus; hic salta.«
Ebben segítsen minket a cikkely írója, hangsúlyozzuk jóakarattal.

Egyház és város, ezzel a nehéz kérdéssel foglalkozik már régidő óta jóakarattal... Nincs olyan kis ember, akinek kiségitő tanácsát szívesen ne venné.

»Es a mit végül hagyunk — mondja a cikkely írója — ne keltsen semmi nagyobb zajt.«

Oh hát ugyan miért keltene!?

Arról van szó, hogy miért nem kényszerítjük a gyermekeket az isteni tiszteletre való járásra. Templom van elég, hely is van bőven elférnek.

Ismételve is kérem a cikkely íróját, legyen szíves megtekinteni az iskolai szék 847, 960, 974/1898. számú végzéseit, a melyekből látni fogja, hogy a tanítótestület, az én elnökségem alatt és közös, alapos megbeszélés után, kimerítő javaslatot készített növendékeinknek az isteni tiszteletben való lehető részvételére nézve, felelőleg ezel kapcsolatban minden ide tartozó kérdést, javaslatát az iskolai széknek beterjesztette s az most a lelkész kar tanulmányozása alatt áll... Mert erre nézve is abban a kellemtelen helyzetben vagyunk a cikkely írójával szemben, hogy a mindnyájunk által óhajtott cél megvalósítása, távolról sem olyan könnyű, olyan egyszerű, mint azt a cikkely írója nagy könnyelműséggel papírra veti. Nem, száz meg száz nehézség miatt nem még az »elférre« dolgában sem, nem még a népiskola természeténél fog sem. És épen ilyen természetű fejtörésünk és megakadásiunk mellett, megint szívesen, sőt hálával vennők, ha a cikkely írója könnyű szerrel kezünkbe adná a legbőlebb megoldás kulcsát a melyet mi már felhívás nélkül is kötelességszerűen keresünk.

Ime, ez a cikkely írójának jóakaratu felszólalására szintén jóakaratu válaszom.

Csak egy szíves kéréssel zárom még be soraimat. Engem, a »re bene gesta« emberét a kir. tanfelügyelő ural való látogatásban talált meg e becses lapok megtisztelő ajándéka. Míg az 53 iskolát vele végig járom bele fog telni még vagy egy hét, ezután következni nyomban az, hogy a tanító testület elnökének kíséretében, kényelmi vánkosszerűen céljából másodszer is újra csinálom ezt a látogatást. — Minthogy azonban én, Istennek legyen érte hála, ez idő szerint, a »nagytiszteletű urak« közé is tartozom, s így iskola látogatási külön köröm is van, harmadszor is megrepétlöm ezt a felügyeleti munkát, negyedszer és a legtöbb iskolában már talán majd tizedszer is, mint iskolaszéki elnök, újra kezdem azt, amit édes kötelességnek tartok, addig, míg nálammal bizonyára szakterőbb, lelkiismeretesebb ember ajánlkozik. Arra kérem azért a cikkely jóakaratu íróját, mikor ideje, szeretem hinni nemes érdeklődése, megengedi, járja velem végig a »re bene gesta« ezen kényelmes utját.

Azok az iskolák, épen protestáns elvek szerint édes minnyájunké. Szeretetéhez, tanulmányozásához nem kell sem presbiteriség, sem iskolaszéki tagság, elnökség, vagy épen »nagytiszteletűség«, csak igenis az, hogy csupa jóakarattal, ne kedvetlenítsünk el olyan embereket, akik ha nagy dolgokat talán nem is képesek létre hozni, de megvan bennük ez őszinte jóakaratu és becsületes törekvés.

Debreczen, 1899. febr. 9.

Mitrovics Gyula
iskola széki elnök.

Apróságok.

Sok nő Józsefben inkább az álmadozót látja mit a szemérmest.

Számos szerelmi történet igy folyik le: A boldogtalan egy nő nyakában lógott s aztán — egy faágon.

Van nő, aki jobban ért hozzá lebilincselni egy férfit, mint megszorítani egy gombot.

A szereője előtt beszélhet az ember a feleségéről, de a felesége előtt nem a szereőjéről.

A bokréta a virágok házassága.

A halálozás rovata is élénkíti a lapot.

Sok színész olyan alant áll, hogy le sem kell rántani.

Ki látott már nevető örököszt, aki nevetett volna?

Mért csak nyulra? — miért nem mondják ki a macskára is a sajnálati időt?

Ne fess a falra az ördögöt, ha kontár vagy.

Tünet.

Czipőkereskedő: Ah, nagsyád, van szerencsém. Czipőt tetszik parancsolni. Azonnal... Tessék... kérem...

Hölgy: kérnék majd egy számmal többet...

Czipőkereskedő: Ah, már férjhez tetszett menni?

Kitartas.

Elemér: Ah, édes Róza, de nehozen vártam!

Róza: Kérem, hiszen nyolcz órára mondtuk a találkát és most csak háromnegyed mult...

Elemér: Hát ön reggelt értett? Én már tegnap óta várok ezen a padon.

Kávéházban.

— Ej, mit vesződünk folyton ezzel a Dreyfus-ügygyel. Mi ugy sem változtathatunk rajta.

— Hja, a csillagok járásán sem változtat hatunk, mégis folyton vizsgáljuk.

Biztos szer.

— Oh, doktor ur, valami jó szert mondjon álmalanság ellen.

— Legjobb, ha egyfolytában ezerig számlál.

— Édes Istenem, de a mi Pistikénk csak két hónapos és egyáltalában nem tud számlálni.

Önarulás

Kocza István nagyokat szeret fülenteni vadászélmények ezimén. A minap ezeket beszélte egy társaságnak:

— Érdekes eszem volt tegnap. Azonnal elmondom. De ha már ismerik az adomát, hát figyelmeztessenek...

Bosszu.

Birike összezőrdült az atyjával. — Duzogva szól:

— Ha majd férjhez megyek, nem hivlak meg a lakodalmamra.

— Ugyan miért nem?

— Te sem hivtál meg a tiedre.

Kutya-hűség.

Egy ur kutyát akar venni egy állatkereskedőtől.

Ez a kutyá tetszik nekem, de nem tudom hűséges természetű-e?
— Ó, hogyan! Már négyszer eladtam s mindig hűségesen visszajött.

CSARNOK.

Fehér virág.

Írta: Molnár Albertné.

(Folytatás.)

Hideg daczczal csengnek szai s hogy Szigetiné elejét vegye a további vitának egy ügyes átmenettel másra terelte a beszélgetést.

Szellemes társalgó volt. Közvetlen hatásal tudott előadni mindent meleg, színezett hangjával s most midőn Kolozsváry arczáról elakarta üzni azt a rideg kifejezést: fölülmulta önmagát.

A nap szerepét ismét jól betöltötte, szét törvén a borulatot s a társaság csak neki köszönhetette, hogy a jó hangulat közük viszszerült.

Később Kolozsváryval négykézre játszották Ekel Bank-Bánját.

Játékuk — mintha összehagykoroltak volna magukat — szépen egymásba folyt s az orvos a hol emlékezett a szövegre beleénekel.

Érzésteljes mély hangja még akkor is Szigetiné füleiben csengett, mikor már rég abba hagyták a játékot s szüntelenül hallotta, „Miként vándor ki tévedez viharzó éjjelen.”

A társaság nagyon későn oszlott szét s bucsuzások a tiszt azt sugta Kolozsvárynak — mivel az egész este foglalkozott:

„Ma este mindig gunyolódott vetem. Vigyázzon. Amor isten nem hagyja boszulatlan a szerelmet kinevetni.

III.

A legszebb ünnep, karácsony estjére ké szült az egész város.

Kolozsváry látta ablakából az ajándékokkal felhalmazott robogó kocsikat, látta a palota előtt elhaladó szegényes, de boldogágtól sugárzó embereket, amint egy-egy fenyő ággal siettek egyszerű hűlékük felé s szívét a boldogság után való vágy oly erővel lepte meg, hogy nem birt tovább az üres, téli homálytal telt szobákban maradni. Megjelent előtte Szigetiné kedves arca s újra átérzte azt a gyönyörűséget, melyet az neki egy tekintetével szerzett.

Örízetlen perczen. a váratlan megjelenés pillanatában szökkenett fel az a meleg fény az asszony szívéből s azóta előtte ragyog s hívja, biztatja szüntelen...

Most már nem tudott ellentállni e biztatásnak.

Egy virágkereskedésben csupa fehérszegfűből bokrétát kötöttet, aztán kocsiba ült s a hajtatott Budára.

A szobaleány egy kis türelemre kérte, mikor ajtót nyitott előtte, mert asszonyát éppen most hívták fel a titkárokhoz, hogy a gyermekek karácsony-esti örömeiben részt vegyen.

A szalón mellett — hova Kolozsváryt a leány vezette — volt Szigetinének egy kedves szobája.

Itt állt zongorája, gyönyörű könyves szekrénye, varró és irróasztala, melyen most egy félig leszórt lámpa égett s ez alatt egy nagy nyitott könyv volt, leboritva. Kolozsváry kíváncsi volt hogy az asszony mit olvasott.

— Oda ment s felemelte a könyvet. Meglepetve lépett vissza attól a mit most látott.

A könyv alatt napló volt, melyet az asszony nyilván, mikor érte jöttek hirtelen rejtett oda, nem is gondolva arra, hogy ezen az estén ide valaki beléphet.

Napló! Annyi ez, mintha az asszony lelke volna előtte nyitva Szabad e belepillantani, van e ehhez joga? nem ért rá fontolgatni.

Minden áron tudni akarta, hogy az édes asszony szereti e őt, tudni, mert a sejtéssel nem érte már be sóvárgó, szerelmes szíve. S bár addig minden tettében kifogástalan gavallér volt maga előtt is, most nem habozott meglopni az asszony lelki kincseit. Mindentől megelégedve olvasta a nyitva maradt utolsó lapot:

„Napok óta nem láttam Pált, de azért mindég veled vagyok. Hiába küzdök ez érzélem ellen — szerettem... szerettem s érzem hogy ő is szeret. Érezni szabad, de tudni nem.

Amit érzünk arról nem tehetünk, nem téphetjük ki magunkból a mit a természet belénk oltott; de uralkodni ez érzelmeken, melyek a társadalmi törvényekbe ütköznek, legnemesebb erkölcsi kötelességünk...”

Az asszony, — kiért a szobaleány felment a szomszédokhoz — megjelent ekkor a küszöbön.

Lábai mint ha a földbe gyökereztek volna úgy állt meg.

„Elolvasta?” kérdezte.

„Ne neheztesen rám — könyörgött Kolozsváry — ne irigyelje tölem e boldogágot ma, mikor mindenki örül.”

Ne csak érezze, — tudja meg Emma ön is, hogy szeretem végtelen, forró szerelemmel...”

S karjait ölelére nyitotta szét, sőtét szemeiből kábító, perzselő láng csapott az asszony felé.

Ez, két kezét maga elé emelve tartotta vissza:

„Nem, Pál, nem — mondta inkább kérve mint tiltva. Szeretem s szenvedek én is, de ez érzélemet nem enyhíthé a bűnös szenvedély. Maradjunk becsületek, hogy szerelmünk nek tisztá, szép emléke élhessen csak szívünkben. Lassa — mondta megpillantva a bokrétát fehér színűkkel ezet a virágok is a tisztá szerelmet példázzák. Higye meg a bűnös szerelem után csak szemrehányás és szégyen marad... Magának felesége van — folytatta szelid tekintetével simogatva a férfi arczát — menjen hozzá haza. Ma este mindenki övéi körében időz.”

Pál fejből lehuzódott a vér, úgy tetszett neki, mintha imádságot hallana.

(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde

— Weisz József budapesti terménybizományi cég je lentése. —

Debreczen, február 13

Készáru 5 olesőbb

Okt. buza	9.63-64.
Tav. buza	7.85-90.
Tav. rozs	5.83-85.
Tavaszi zab	4.72-74.
Majusi tengeri 1899	
Julius tengeri	
aug.-szep. tengeri	

Kőbányai sertéspiacz. február 11. Magyar sörrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 kgron felüli 96-46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (páronkint 300-049 klg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ -47 kr. Fialat nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49-49 $\frac{1}{2}$ klg. Fialat közép (páronkint 251-320 klg.) 48 $\frac{1}{2}$ -49 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) 48-49 kr. Szerbiai 7 Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 4 $\frac{1}{2}$ -48 krajczárig, közép (páronkint 240-260 kilogramm — sulyban) 47-47 $\frac{1}{2}$ krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 45-46 krajczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi február 9-én. napján volt készlet 29101 darab. 1899. febr. 9-én napján felhajtott 371 darab. 1899. febr. 9-én napján elszállított 769 drb. 1899. febr. 9-án napján maradt készletben 28709 darab. — A hízott sertés üzletirányzata esendes.

Budapesti sertés-konsumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonsumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet: 240 drb. Érkezett: 1985 drb. Ösz. sze. lelhajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120-180 klg. sulyban 44-46 krig. 220-280 klg. sulyban 45-47 krig. 320-380 kg sulyban 46-48 krig. Öreg nehéz 46-47 krig. Malaczkok 37-40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. 1899. évi február 7-én. Felhajtott 383 darab ssopós élő borju, 23 darab belföldi élő borju, élő borju 20 darab, élő 223 darab. A hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hízott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Jegyzések: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendűsítés 44-45 krajczáron, kivételesen 46 krajczáron, középminőségű sertés 42-43 krajczáron, könnyű sertés 39-41 krajczáron, fiatal sertés 35-44 krajczáron.

Buza Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron. 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm. 78 k: 9.15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forinton, 100 mm 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés s hibone 460 frtot, budapesti paritásra 4.45-4.58 frtiz fizetnek Nagybecskerekén 200 mm-ért 4-frtot fizettek prompt szállításra.

Szerbiai. 2000 mm. 78 k, 7.25 forinton három hónapra.

Felsőmagyarországi. 108 mm. 779 k frt 60 krajczáron. három hónapra.

Felvidéki. 300 mm. 76 k. 10 forint — krajczáron 200 mm. 7 k. 9 forint 95 krajczáron mind három hónapra.

Tiszav. 100 mm. 81 k. 10 forint 20 krajczáron, három hónapra,

Bácskai. 100 mm. 76 k. 10 forint 20 krajczáron, 100 mm. 72 k, 9 forint 55 kron mind három hónapra.

Rozs változatlan, jobb minőségű 8 frt 05, gyengébb 7 frt 97 és fél krral kelt helyben, 8 frtért pesti paritásán.

Pályázati hirdetmény!

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet pallagi gazdaságában az 1899-iki év április hó elsején megüresedő élelmezői vállalatra.

A szerződés feltételeiről a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága nyújt bővebb felvilágosítást minden nap d. e. 10-12-ig.

A bélyeggel felszerelt pályázati ajánlatok 1899. év február hó 22-ig alulírott igazgatósághoz benyújtandók.

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

1-78. számú
alapkolet.

Hangszer-gyár.

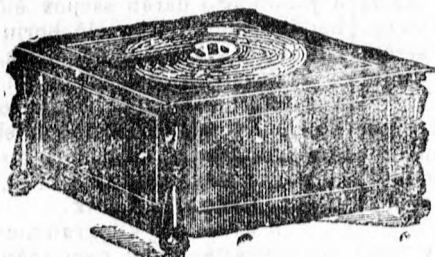

Csász. és kir. udvari szállítók.

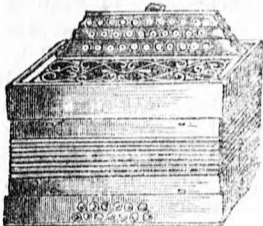
Sternberg Armin és Testv.

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Miniatur-Ariston

ezen új találmányu bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenehez. Ára 8.50, a kóták darabja 25 kr.

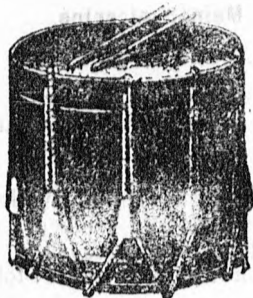

Kitűnő hangu harmonikák teljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

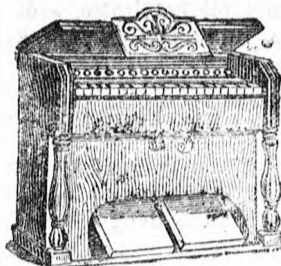
Zongora-termek:

Kossuth Lajos-utca:

Zenepalota.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

Mindenütt elismert, saját gyártmányu iskola, szalon és egyházi harmoniumok.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő-művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedők, fuvalák, cimbalmok, citerák, harmoniumok zongorák stbről ingyen és bérmentve küldetük, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automaták.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János	Hoff János	Hoff János	Hoff János
maláta egészségi itala.	sűrített maláta kivonata.	maláta egészségi csokoládéja.	maláta-kivonat mell cukorkái.
Általános elgyengülésnél az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.	Tüdőbajoknál, gégehurutnál, úgymint idült köhögésnél: főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Íze nagyon kellemes.	Gyengeségnél, vérszegénység, idegesség, álmatlanság, étvágytalanság, kitűnően bevált Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.	Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólag érhetlen hatású. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.
Egy palacska ára 75 kr. — Öt palacska bérmentve 3.75 kr.	Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.	Egy csomag ára 1 frt.	Egy doboz ára 10kr., egy zacskó 30 kr.
Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.	Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1 zacskó maláta kivonat mell cukorkát.	Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor, illetve emésztési zavaroknál sápkóroknál és általános gyengeségnek mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.	Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen. Zedlitz-Neuhirch lovag, Waldenburg Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítenek.
Bögré, Bécs, Hofmühlgassa.	Fischer G. őrnagy N.-Várad.	Dr. Nicolai orvos, Triebel.	Busch, plébános, Weischütz.

Raktár DEBRECZENBEN: Mihálovits J., Rótschnek J., Rochlitz-Schmidt A., Füleky Pál, Tóth Béla, Muraközy L., Balás Odön gyógyszerüzaraiban; Francics és Jóna drogéria kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Félégyházy J., Riekl József Ant., Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár:

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerüzara BUDAPEST, Király-utca 12.

— — — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve. — — —